Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

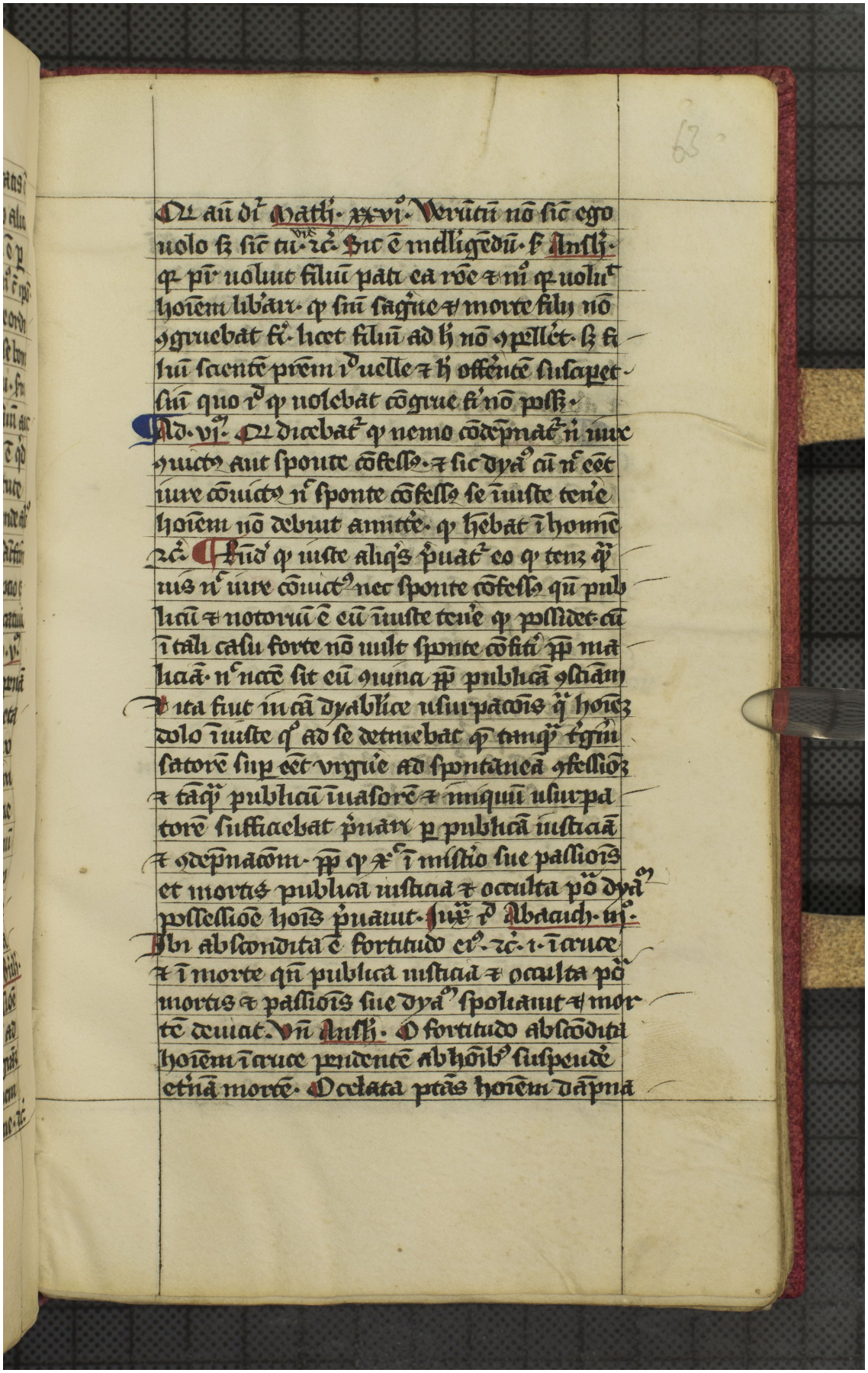

Qui aut dicit Math. xxvi. Verumtamen non sicut ego
uolo sed sicut tu. ꝛc. Hic est intelligendum. Est Anselm.
quod pater uoluit filium pati ex rose et non quod uoluit
hominem liberare. quia sine sanguine et morte filii non
poterat fieri. licet filium ad hoc non compellere. sed fi
lium sponte premi uelle et hoc offerre suscipere
sicut quod id quod nolebat congrue fieri non posset.
Ad. vi. Qui dicebat quod nemo condempnatur in iure
iudicio aut sponte confesso. et sic dyabolus cum non esset
iure convictus nec sponte confesso se iniuste tenere
hominem non debuit amittere. quia habebat in homine
ꝛc. Quid quod iuste aliquis puatur eo quod tenet quem
nus non iure convictus nec sponte confesso qui pub
licum et notorium est eum iniuste tenere quem possidet. cum
in tali casu forte non inuit sponte confitetur propter ma
licam non nocet sit eum iniuria propter publicam iudicium
Ita fiunt in ecclesia diabolice usurpationis quod homines
dolo iniuste quod ad se detinebat quamquam tyran
satore sunt erigere ad spontaneam confessionem
et tamquam publicam inuasorem et minimum usurpa
tore sufficiebat punire per publicam iusticiam
et condempnationem propter quod ex iniustitia sue passionis
et mortis publicam iusticiam et occulta potestate diabolus
possessione hominis puniuit. Unde id Abacuch. iii.
Ibi abscondita est fortitudo eius. ꝛc. i. in cruce
et in morte qui publicam iusticiam et occulta potestate
mortis et passionis sue diabolum spoliauit et mor
te deuicit. Vnde Anselm. O fortitudo absconditi
hominem in cruce pendente ab hominibus suspendere
etiam morte. O celata preter hominem damna